

Vergaderjaar 1987-1988

20 667

Wijziging van de Les- en cursusgeldwet in verband met de invordering van het lesgeld en van de Wet op de studiefinanciering in verband met de invordering van de studieschuld

B

ADVIES RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 28 juni 1988

Bij Kabinetsmissive van 26 mei 1988, no. 57, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Onderwijs en Wetenschappen, mede namens de Minister van Landbouw en Visserij, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting, houdende wijziging van de Les- en cursusgeldwet in verband met de invordering van het lesgeld.

1. Blijkens de memorie van toelichting is in het voorstel van wet zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de invorderingsregeling neergelegd in artikel 107 van de Wet op de studiefinanciering (Stb. 1986, 252) (WSF), zoals dit artikel zal komen te luiden na aanvaarding van het voorstel tot wijziging van de WSF in verband met technische wijzigingen (kamerstukken II 1986/87, 20 069, nrs. 1-12), teneinde de uitvoering van de invordering op zoveel mogelijke overeenkomstige wijze door de desbetreffende dienst te Groningen van het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen te laten plaatsvinden. De Raad van State is van mening dat de voorgestelde afwijkingen van de invorderingsregeling van de WSF, te weten de uitbestedingsmogelijkheid van de invordering door Uw minister, alsmede de invordering van de

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

Zoetermeer, 23 augustus 1988

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 26 mei 1988, nr. 57, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende het bovenvermelde voorstel rechtstreeks aan mij te doen toekomen.

Ik heb de eer U dit advies, gedateerd 28 juni 1988, nr. W05.88.0269, mede namens mijn ambtgenoot van Landbouw en Visserij, hierbij aan te bieden.

1. De Raad acht een aanvulling wenselijk van de toelichting op de voorgestelde afwijkingen van de invorderingsregeling van de Wet op de studiefinanciering, te weten de uitbestedingsmogelijkheid van de invordering alsmede de invordering van de wettelijke rente. Voor de mogelijkheid van uitbesteding van de invordering van het lesgeld is gekozen omdat dit nodig zou kunnen zijn uit een oogpunt van efficiency en effectiviteit. Een in alle opzichten zo zorgvuldig mogelijke afwikkeling van de invordering jegens de lesgeldplichtige dient hierbij als randvoorwaarde te worden gesteld.

Of tot het daadwerkelijk uitvoeren van de uitbesteding zal worden overgegaan is op dit moment nog niet mee te delen, omdat hiervoor nog enige voorbereidingstijd nodig is. De memorie van toelichting is in deze zin aangevuld.

wettelijke rente in de toelichting onvoldoende onderbouwd worden. Het college acht een aanvulling van de toelichting op deze punten wenselijk.

2. In de veronderstelling dat het wetsvoorstel geen wijziging beoogt te brengen op het door de Faillissementswet geregelde gebied, vraagt de Raad zich af welke in faillissementssituaties de betekenis kan zijn van de tweede zin van artikel 9a, tweede lid. Immers is een bevel tot betaling c.q. een dwangbevel alsdan onwerkzaam in verband met artikel 33 van de Faillissementswet. In gevallen van surséance is een soortgelijke regeling vervat in artikel 230 dier wet.

Overigens heeft die tweede zin van artikel 9a, tweede lid, al evenzeer weinig nut wanneer het mocht gaan om vertrek naar het buitenland. De Raad ziet niet in waarom in die situaties de aanmaning en het dwangbevel van het eerste lid minder effect zouden hebben dan het bevel tot betaling waartoe het tweede lid de weg opent.

De Raad meent dat de eerdervermelde tweede zin van artikel 9a, tweede lid, kan vervallen.

3. De laatste zin van het tweede lid van artikel 9a ware te schrappen, aangezien in de voorgestelde formulering niets wordt toegevoegd aan

De wettelijke rente kon voorheen ook al worden geheven onder de voormalige Schoolgeldwet omdat onder het regime van die wet schoolgeld werd geheven bij wijze van aanslag als ware het een rijksbelasting en voor de invordering werd aangesloten bij de invordering van 's Rijks belastingen. Thans wordt derhalve een omissie hersteld en wordt aangesloten bij enerzijds de fiscale wetgeving ter zake van de heffing van de belastingen en premies volksverzekering, alsmede anderzijds bij de civiele wetgeving en praktijk.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om de overeenkomstige bepaling in artikel 107 van de Wet op de studiefinanciering op dit punt te wijzigen, opdat ook daar naast de reeds in artikel 107, derde lid, van die wet genoemde kosten van invordering tevens de wettelijke rente kan worden ingevorderd.

2. Naar aanleiding van een opmerking van de Raad met betrekking tot de verhouding van dit wetsvoorstel tot het door de Faillissementswet geregelde gebied is om misverstand te voorkomen artikel 9a, tweede lid aangepast. Tevens is van de gelegenheid gebruik gemaakt om de overeenkomstige bepaling in artikel 107, tweede lid, van de Wet op de studiefinanciering op gelijke voet te wijzigen.

Voorts ziet de Raad niet in waarom bij vertrek naar het buitenland de aanmaning en het dwangbevel van artikel 9a, eerste lid, minder effect zouden hebben dan het bevel tot betaling waartoe het tweede lid de weg opent en meent de Raad dat de tweede volzin van artikel 9a, tweede lid, kan vervallen. Met de procedure bedoeld in het tweede lid kan bij een plotseling vertrek naar het buitenland sneller worden ingevorderd, immers de in het eerste lid voorgeschreven procedure via voorafgaande aanmaning wordt daarbij overgeslagen. Snelheid van handelen is in een dergelijk geval geboden. Overigens is ook bij deze procedure aangesloten bij de in artikel 107, tweede lid, van de Wet op de studiefinanciering neergelegde procedure en is deze aansluiting zeer gewenst vanwege de praktische uitvoerbaarheid.

3. De laatste zin van het tweede lid van artikel 9a, ware naar de mening van de Raad te schrappen, dan wel anders te redigeren en toe

hetgeen reeds is gesteld in de eerste zin van genoemd lid. Wordt een zodanige toevoeging wel beoogd, dan ware de zin anders te redigeren en toe te lichten.

4. Gelet op het in de toelichting gestelde ten aanzien van de datum van inwerkingtreding van dit wetsvoorstel verdient het naar de mening van het college aanbeveling de aldaar vermelde datum in de inwerkingtredingsbepaling op te nemen.

5. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

te lichten. De bedoelde zin is opgenomen in artikel 9a, tweede lid, omdat onduidelijkheden kunnen ontstaan over de vraag of iemand al dan niet slechts tijdelijk (bijvoorbeeld met vakantie) in het buitenland verblijft, en is zodanig geformuleerd dat de bewijslast ligt bij de debiteur. De bedoelde volzin luidt overeenkomstig artikel 107, tweede lid, derde volzin, van de Wet op de studiefinanciering.

4. De Raad is van mening dat het aanbeveling verdient om de beoogde datum van inwerkingtreding in de inwerkingtredingsbepaling op te nemen.

Opgenomen van de beoogde datum in de desbetreffende bepaling kan echter tot gevolg hebben dat indien deze datum niet gehaald zou worden, terugwerkende kracht nodig zou zijn en dit verdraagt zich niet met de voorgestelde invordering van de wettelijke rente.

5. Van de redactionele kanttekeningen van de Raad is goede nota genomen, met dien verstande dat de eerste redactionele kanttekening inmiddels is achterhaald door de totstandkoming van het desbetreffende wetsvoorstel en in de memorie van toelichting hiernaar is verwezen.

6. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om ambtshalve twee verbeteringen aan te brengen in artikel 9a. Ten eerste is rekening gehouden met het feit dat de wijziging in artikel 107, eerste lid, van de Wet op de studiefinanciering ingevolge artikel V van de Wet van 22 juli 1988, Stb. 335, pas op een later tijdstip in werking treedt. Ten tweede is in het vierde lid het daarin bedoelde rechtsmiddel van verzet ook open gesteld tegen het bevel tot betaling, bedoeld in het tweede lid van dat artikel. Van de gelegenheid is tevens gebruik gemaakt om artikel 107, vierde lid, van de Wet op de studiefinanciering op overeenkomstige wijze aan te passen. Bij de laatste wijziging van artikel 107 bij de Wet van 22 juni 1988, Stb. 335, is in het vierde lid het verzet tegen de bevoegdheid van de minister bedoeld in het tweede lid per abuis vervallen, hetgeen thans hersteld wordt.

Daarnaast is van de gelegenheid gebruik gemaakt om in artikel 107, tweede lid, van de Wet op de studiefinanciering het begrip bevel tot terugbetaling te vervangen door het

juridisch meer gangbare begrip bevel tot betaling.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De waarnemend vice-president van de Raad van State,
G. H. Veringa

7. Ik veroorloof mij, mede namens mijn ambtgenoot van Landbouw en Visserij, U in overweging te geven, het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Onderwijs en Wetenschappen,
W. J. Deetman

**LIJST VAN REDACTIONELE
KANTTEKENINGEN,
BEHORENDE BIJ HET ADVIES
NO. W05.88.0269 VAN DE RAAD
VAN STATE VAN 28 JUNI 1988.**

– In de memorie van toelichting ware de verwijzing aan het einde van de derde volzin te wijzigen in:
(kamerstukken II 1986/87, 20 069, nrs. 1–12).

– In de memorie van toelichting ware in de volzin «De redactie van artikel 9a, eerste lid, opent de mogelijkheid dat de minister de invordering in eigen beheer houdt, dan wel uitbesteedt.» na de woorden «eerste lid» in te voegen: en tweede lid.